

Rozważania Ojca Andrzeja cz. IV

22 czerwca, poniedziałek – Druga Księga Królewska (Krl 17, 5-8. 13-15a. 18)

5 Król asyryjski najechał cały kraj, przyszedł pod Samarię i oblegał ją przez trzy lata. 6 W dziewiątym roku [panowania] Ozeasza król asyryjski zdobył Samarię i zabrał Izraelitów w niewolę do Asyrii, i przesiedlił ich do Chalach, nad Chabor - rzekę Gozanu, i do miast Medów.

Przyczyny upadku królestwa Izraela

7 Stało się tak, bo Izraelici zgrzeszyli przeciwko Panu, Bogu swemu, który ich wyprowadził z Egiptu, spod ręki faraona, króla egipskiego. Cztili oni bogów obcych 8 i naśladowali obyczaje ludów, które Pan wypędził przed Izraelitami, oraz królów izraelskich, których wybrali. 9 I wymyślili sobie Izraelici rzeczy przewrotne na przekór Panu, Bogu swemu. Zbudowali sobie wyżyny we wszystkich swoich miejscowościach - od wieży strażniczej aż do miasta warownego. 10 Ustawili sobie stele i aszery na każdym wyniosłym pagórku i pod każdym drzewem zielonym. 11 I składali ofiary kadzielne tamże - na wszystkich wyżynach - podobnie jak ludy, które Pan usunął przed nimi. Spełniali czyny grzeszne, drażniąc Pana. 12 I służyli bożkom, o których Pan powiedział im: «Nie czyńcie tego!» 13 Pan jednak ciągle ostrzegał Izraela i Judę przez wszystkich swoich proroków i wszystkich "widzących", mówiąc: «Zawróćcie z waszych dróg grzesznych i przestrzegajcie poleceń moich i postanowień moich, według całego Prawa, które nadałem waszym przodkom i które przekazałem wam przez sługi moje - proroków». 14 Lecz oni nie słuchali i twardym uczynili swój kark, jak kark ich przodków, którzy nie zawierzyli Panu, Bogu swjemu. 15 Odrzucili przykazania Jego i przymierze, które zawarł z przodkami, oraz rozkazy, które im wydał. Szli za nicością i stali się niczym - naśladując ludy wokół siebie, co do których przykazał im Pan, aby nie postępowali tak, jak one. 16 Odrzucili wszystkie polecenia Pana, Boga swego, i ulali sobie posągi - dwa cielce. Zrobili sobie aszerę i oddawali pokłon całemu wojsku niebieskiemu, i służyli Baalowi. 17 Przeprowadzali synów swoich i córki przez ogień. Uprawiali wróżbiarstwo i czarnoksięstwo. Oddali się czynieniu tego, co jest złe w oczach Pana, drażniąc Go. 18 Wtedy Pan zapłonął gwałtownym gniewem przeciw Izraelowi i odrzucił go od swego oblicza. Pozostało tylko samo pokolenie Judy.

Rozważania Ojca Andrzeja

„Stalo się tak, bo Izraelici zgrzeszyli przeciwko Panu, Bogu swemu...”

Nie jest łatwo czytać Pismo Święte. Jednym z powodów jest fakt występowania w Nim różnych gatunków literackich. Niektóre są tak „egzotyczne” dla nas, że nie jesteśmy w stanie tego od razu zauważyć. Dotyczy to szczególnie poematów (np. o stworzeniu świata) i poezji (np. psalmy). Są jednak również treści ściśle historyczne, które stają się niezwykle cennym źródłem dla badaczy Starożytności.

Widać jednak w opisywanych na kartach Biblii historiach działanie samego Boga. Bóg nie jest tylko wysublimowaną „piękną ideą” tak daleką, że aż nieobecna. To On daje życie i śmierć, wyprowadza z niewoli, obdarza pokojem, zsyła „kary”, które nie mają na celu unicestwić człowieka, ale wpłynąć na poprawę jego postępowania.

Czy my dziś jeszcze widzimy działanie Boga w historii naszego życia, czy chcemy je pod wpływem łaski realnie zmieniać, by było bardziej święte? Czy może zepchnęliśmy już Boga w świat pieśni, baśni i tkliwych opowiadań z przeszłości, z których nic nie wynika?

23 czerwca 2020, wtorek – Ewangelia wg. św. Mateusza (Mt 7, 6. 12-14)

Powściągliwość w sądzie. Obluda

⁶ *Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie swych pereł przed świnie, by ich nie podeptały nogami, i obróciwszy się, was nie poszarpały*.*

Złota zasada postępowania

¹² *Wszystko więc, co będziecie chcieli, żeby wam ludzie czynili, i wy im czyńcie! Albowiem na tym polega Prawo i Prorocy.*

Ciasna brama

¹³ *Wchodźcie przez ciasną bramę! Bo szeroka jest brama i przestronna ta droga, która prowadzi do zguby, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzi. ¹⁴ Jakże ciasna jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a mało jest takich, którzy ją znajdują!*

Rozważania Ojca Andrzeja

„Nie dawajcie psom tego, co święte...”

Zapewne każdy z nas, po chwili refleksji, mógłby wskazać niezliczone przykłady tzw. „poprawności politycznej”, która wdarła się w ludzkie postępowanie. Dotyczy to także naszego życia religijnego. Polega ona głównie na zacieraniu różnic oraz dopatrywaniu się „wspólnego mianownika”, i to nawet tam, gdzie nigdy nie powinno się go szukać.

Tymczasem Jezus w dzisiejszej Ewangelii mówi o psach i świniach odnosząc te słowa wprost do pewnego typu ludzkich zachowań, a nawet samych ludzi.

Czy nie dlatego ulegamy „poprawności politycznej”, że „sami w sobie”, w naszym myśleniu, pod wpływem zamętu tego świata, straciliśmy właściwe rozeznanie dobra i zła, i nie mamy już żadnych własnych przemyśleń i ocen moralnych?

Daj mi Panie poznać prawdziwą wartość wszystkiego, co jest udziałem mojego życia...

24 czerwca, środa – Ewangelia wg. św. Łukasz (Łk 1, 5-17)

Zapowiedź narodzenia Jana

¹⁵ *Za czasów Heroda, króla Judei, żył pewien kapłan, imieniem Zachariasz, z oddziału* Abiasza. Miał on żonę z rodu Aarona, a na imię było jej Elżbieta. ⁶ Oboje byli sprawiedliwi*

wobec Boga i postępowali nienagannie według wszystkich przykazań i przepisów Pańskich. 7 Nie mieli jednak dziecka, ponieważ Elżbieta była nieplodna; oboje zaś byli już posunięci w latach. 8 Kiedy w wyznaczonej dla swego oddziału kolei pełnił służbę kapłańską przed Bogiem, 9 jemu zgodnie ze zwyczajem kapłańskim przypadł los*, żeby wejść do przybytku Pańskiego i złożyć ofiarę kadzenia. 10 A cały lud modlił się na zewnątrz w czasie kadzenia. 11 Naraz ukazał mu się anioł Pański, stojący po prawej stronie ołtarza kadzenia. 12 Przeraził się na ten widok Zachariasz i strach padł na niego. 13 Lecz anioł rzekł do niego: «Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. 14 Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie. 15 Będzie bowiem wielki w oczach Pana; wina i sycery pić nie będzie* i już w łonie matki napelniony będzie Duchem Świętym. 16 Wielu spośród synów Izraela nawróci do Pana, Boga ich; 17 on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom*, a nieposłusznych - do usposobienia sprawiedliwych, by przygotować Panu lud doskonały».

Rozważania Ojca Andrzeja

„Nie bój się Zachariaszu; twoja prośba została wysłuchana”

Trudne potrafi być doświadczenie człowieka z modlitwą. Niekiedy prosimy długo i wytrwale, i nie otrzymujemy, niekiedy krótko i prośba się spełnia. Innym zaś razem sami nie wiemy o co mamy prosić, albo za co dziękować. Być może dlatego sam Pan ucząc nas modlitwy „Ojcze nasz”, na pierwszym miejscu wskazuje na uwielbienie Boga. To jest przede wszystkim „cel” naszej modlitwy.

Dzieje się jednak i tak, że żarliwa modlitwa w słusznej sprawie płynąca z głębi serca zostaje wysłuchana, jak w przypadku Zachariasza. Czy jednak potrafimy z radością przyjąć jej owoce? Wydaje się bowiem, że niekiedy tak przyzwyczailiśmy się do samej prośby, że już nie potrzebujemy żadnego owocu. A może paraliżuje nas lęk niewiary, że i tak nic nie otrzymamy za darmo i na stałe?

Uwielbiamy Boga swoimi ustami, sercem i życiem, prosimy Go w naszych potrzebach i przyjmujemy z wiarą i radością wszystko, czego nam hojnie udziela.

25 czerwca, czwartek – Ewangelia wg. św. Mateusza (Mt 7, 21-29)

Łudzenie samego siebie*

²¹ Nie każdy, który Mi mówi: "Panie, Panie!", wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. ²² Wielu powie Mi w owym dniu: "Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia, i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia?" ²³ Wtedy oświadczę im: "Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości!"

Dobra lub zła budowa*

²⁴ Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztropnym, który dom swój zbudował na skale. ²⁵ Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się

wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony.²⁶ Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku.²⁷ Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki». ²⁸ Gdy Jezus dokończył tych mów, tłumy zdumiewały się Jego nauką. ²⁹ Uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak ich uczeni w Piśmie*.

Rozważania Ojca Andrzeja

„Nie każdy, kto mówi Mi: „Panie, Panie!”, wejdzie do królestwa niebieskiego”.

Już na początku Pisma Świętego, w Księdze Rodzaju, można przeczytać opis, z którego wynika Kto jest Stwórcą, a kto stworzeniem. Stwórca zna swoje stworzenie i najlepiej wie, czego ono potrzebuje. To On ustala „zasady”, i czyni to z autentycznej miłości i troski, by stworzenie się nie tylko nie pogubiło, ale miało prawdziwe życie. W przeciwnym razie pojawiają się niekończące się dla stworzenia „kłopoty”, z których sam nie jest w stanie wyjść.

Człowiek na przestrzeni wieków wciąż popełnia ten sam błąd. Zapomina, że jest stworzeniem, a mieni się „Stwórcą”. Ta pycha i arogancja zawsze najbardziej uderzają jednak w niego samego...

26 czerwca, piątek – Ewangelia wg. św. Mateusza (Mt 8, 1-4)

Uzdrowienie trędowatego

1 Gdy zszedł z góry, postępowały za Nim wielkie tłumy. *2* A oto zbliżył się trędowaty, upadł przed Nim i prosił Go: «Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić». *3* [Jezus] wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł: «Chcę, bądź oczyszczony!». I natychmiast został oczyszczony z trądu. *4* A Jezus rzekł do niego: «Uważaj, nie mów nikomu, ale idź, pokaż się kapłanowi i złoż ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich».

Rozważania Ojca Andrzeja

„Panie, jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”

Może być rzeczą dla wielu naprawdę zaskakującą, że często człowiek najbardziej silny jest wtedy, gdy spotykają go w życiu niepowodzenia. Zwykle najmniej samobójstw jest w czasie wojny, a najwięcej podczas dobrobytu; to, co wydaje się nieistotne w chwilach biedy, urasta do niewyobrażalnego wręcz problemu wtedy, gdy wszystkiego jest pod dostatkiem. A dzieje się tak, bo straciliśmy poczucie realizmu, skromności i zdrowego rozsądku.

Trędowaty z dzisiejszej Ewangelii miał poważny i realny problem. Przyjście do Jezusa jawi się dla niego jako jedyna droga ratunku. Czy w tej sytuacji wypada tylko pokornie i warunkowo prosić: jeśli chcesz? A może trzeba żądać?

Czy to nie w trudnych sytuacjach najszybciej może przyjść do nas prawdziwy realizm i zdrowy rozsądek? My Polacy, chyba coś o tym wiemy. Nie załamujmy się zatem w ciężkich

chwilach, dostrzegajmy Boże dary dziękując za nie i wytrwale prosimy w prawdziwych potrzebach.

27, czerwca, sobota - Lamentacje (Lm 2, 2. 10-14. 18-19)

Miasto i kraj w gruzach

Bet.

² Zburzył Pan bez litości wszystkie siedziby Jakuba; wyrócił w swej zapalczywości twierdze Córy Judy, rzucił o ziemię, zbezczescił królestwo i możnych*.

Jod.

10 Usiedli na ziemi w milczeniu starsi Córy Syjonu, prochem głowy posypali, przywdziali wory; skłoniły głowy ku ziemi dziewice jerozolimskie. Ból dotkniętego klęską

Kaf.

11 Wzrok utracilem od płaczu, drgają me trzewia, żółć się wylała na ziemię przez klęskę Córy mego ludu, gdy słabły niemowlę i dziecię na placach miasta.

Lamed.

*12 Do matek swoich mówiły: «Gdzie żywność <i wino>?»
Padaly jak ciężko ranione na placach miasta, gdy uchodziło z nich życie na łonie ich matek.*

Mem.

*13 Jak cię pocieszyć? Z czym porównać? Córo Jeruzalem!
Z czym cię porównać, by cię pocieszyć? Dziewico, Córo Syjonu,
gdyż zagłada twoja wielka jak morze. Któż cię uleczy? Przyczyna i następstwa klęski*

Nun.

*14 Prorocy twoi miewali dla ciebie widzenia próżne i marne,
nie odsłoniли twojej złości, by od wygnania cię ustrzec;
miewali dla ciebie widzenia zwodnicze i próżne.*

Nawoływanie

Sade.

*18 Wołaj sercem do Pana, Dziewico¹⁰, Córo Syjonu;
niech lzy twe płyną jak rzeka we dnie i w nocy;
nie dawaj sobie wytchnienia, niech źrenica twego oka nie zna spoczynku!*

*Kof.
19 Powstań, wołaj po nocy
przy zmianach straży,
wylewaj swe serce jak wodę przed Pańskim obliczem,
podnoś do Niego swe ręce o życie twoich niemowląt,
<które padały z głodu na rogach wszystkich ulic>.*

Rozważania Ojca Andrzeja

„Zburzył Pan bez litości wszystkie siedziby Jakuba...”

Księga Lamentacji, napisana według tradycji żydowskiej przez proroka Jeremiasza, ukazuje nam smutek nad tragedią świętego miasta Jeruzalem. Być wierzącym Żydem i patrzeć jak niszczone jest ukochane miasto wybrane przez Boga, szczególny znak Jego obecności, to powód do rozpacz i beznadziejności. Pan jednak sam daje siłę i wlewa nadzieję.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że prawdziwy hart ducha człowieka kształtuje się i ukazuje w chwilach próby, niepowodzeń i upokorzeń. Czy jednak współczesny człowiek jest na tyle dojrzały, by pokonać ciężkie doświadczenia życia? Bo jeśli nie, to najwyższy już czas byśmy zaczęli wewnątrznie dojrzewać, byśmy zajęli się pracą nad sobą, a nie tylko innym stawiali wygórowane wymagania lub mieli do nich pretensje.